

І. І. Слинько, І. І. Гуйванюк, М. Ф. Кобилянська. – К. : Вища шк., 1994. – 670 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ ЯК СПЕЦИФІЧНОЇ ФОРМИ КОНТАКТІВ ФАХІВЦІВ

Ірина Ланова (ДВНЗ „Криворізький національний університет”, м. Кривий Ріг, старший викладач)

Спілкування не розривне з певним предметом спілкування, який визначає специфіку та його сутність. Існують такі види спілкування, як: професійне, інтимне, ділове, світське та ін. Чинником професійного спілкування виступає справа, або ж „діло”, коли співрозмовники розмовляють з приводу конкретної справи (діла). Є різні погляди на термін „професійне спілкування”. Одні науковці вважають, що спілкування є професійним тільки за умови, що його основою виступає соціально значуща спільна діяльність, інші вважають, що професійне спілкування – це усний діалог між співрозмовниками, які мають для цього необхідні повноваження й ставлять перед собою завдання розв’язати конкретні проблеми.

Професійне спілкування визначається як спілкування, функцією якого є оптимізація й організація виробничої, комерційної, наукової чи іншого виду діяльності, де на першій сходинці знаходяться інтереси справи (діла), а не конкретних учасників розмови.

Професійне спілкування являє собою специфічну форму контактів людей, які презентують не лише самих себе як колег по роботі, а й свої заклади, підприємства, організації. До нього включають обмін пропозицією, інформацією, поглядами, вимогами для розв’язання конкретних питань, проблем, ситуацій як усередині організації, так і за її межами. Це також укладання договорів, контрактів чи встановлення інших взаємовідносин між фірмами, підприємствами, організаціями [1].

Фахівці визначають такі особливості професійного спілкування: наявність певного конкретного статусу об’єктів; взаємне погодження прийнятих рішень, спільна домовленість між партнерами та подальша організація партнерства;

передбачені результати ділових контактів, які завчасно плануються, з визначенням їх мети, змісту й можливих наслідків; прийняття конструктивного характеру взаємовідносин, їх спрямування на розв’язання певних завдань; значення та цінність кожного партнера як особистості; безпосередня діяльність зайнятих у ній людей, а не проблеми, що бентежать внутрішній світ; спрямованість на те, щоб установити взаємовигідні контакти та підтримувати зв’язки між представниками організацій, які зацікавлені в співпраці.

Завданням професійного спілкування є ефективний аспект співпраці. Для того щоб спілкування мало ефективний характер, воно повинно базуватися на моральній культурі, моральних цінностях, на таких загальновизнаних правилах, нормах поведінки, які неодмінно сприяють розвитку співпраці, розумному партнерству. Це є ознакою довіри й поваги, це постійне інформування партнера про свої наміри й дії, запобігання обману та невиконанню взятих зобов’язань. У багатьох організаціях, товариствах, фірмах є розроблений статут (кодекс) честі для службовців. Бізнес з моральною основою є значно вигідним і прогресивним.

Культура спілкування – це сукупність набутих людиною знань, умінь та навичок спілкування, створених і прийнятих для реалізації в конкретному суспільстві на певному етапі його історичного розвитку. З-поміж способів спілкування можна виділити такі, що слугують для обміну інформацією та які використовуються для впливу одного суб’єкта (група або колектив людей) на іншого.

Для того щоб передати певну інформацію від однієї людини до іншої, використовують такий спосіб спілкування, як повідомлення. Сам процес відбувається під час безпосереднього спілкування (мова, жести, міміка) або через різні засоби масової комунікації.

У професійному спілкуванні, зокрема на робочому місці, фахівець має багато непередбачених ситуацій, у яких по-новому треба розв’язувати завдання взаєморозуміння та взаємодії, вирішення яких не можна здійснити за відомим шаблоном або давно визначеною схемою. Знаючи загальні творчі підходи до розв’язання професійних завдань, можна подолати труднощі.

На думку автора [2], професійне спілкування – керований і в той же час творчий процес взаємного обміну повідомленнями, організації взаєморозуміння, взаємопізнання в різних видах діяльності учасників професійно спрямованої комунікації, досягнення оптимальної взаємодії. Професійне спілкування, формуючись в умовах конкретної професійної діяльності, набуває певних особливостей і стає важливою частиною цієї діяльності.

Під час професійної діяльності люди хочуть досягти загальних й особисто значущих для них цілей завдяки знанням, умінням, навичкам. Професійне спілкування – це універсальна реальність буття людини, специфічний вид і необхідна умова людської діяльності.

Література

1. **Особливості** професійного спілкування [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://5fan.ru/wievjob.php?id=6366>;
2. **Культура** професійного спілкування [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://megalib.com.ua/content/8834TemaSpilkyvannyayak_vid_diyalnosti_Ponyattya_profesiinogo_spilkyvannya.html.

ЕСТЕТИЧНЕ КРЕДО ЯКОВА ЩОГОЛЕВА: ПЕРЕДЧУТТЯ МОДЕРНІЗМУ

Олена Лапко (ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”, м. Старобільськ, доцент)

Обґрунтована відповідь на питання про місце Я. Щоголева в літературному процесі другої половини ХІХ століття, на наш погляд, не можлива без урахування авторської рефлексії літературної творчості, що дістала втілення як в окремих поезіях, так і в епістолярії митця та в інших формах автокоментування. Автори розвідок, присвячених його художній спадщині (Г. Хоткевич [10], М. Зеров [3], Є. Маланюк [5], А. Каспрук [4], П. Волинський [2], А. Погрібний [7; 8], М. Бондар [1], Я. Поліщук [9]), у тій чи іншій формі торкаються окресленого питання. Однак усе ж постає потреба дослідити в єдності художні висловлювання поета й автокоментарі, які відбивають його естетичне кредо. У цьому і полягає мета нашої роботи.